

Grupp 2

FCI-nummer 145

Originalstandard 1996-01-04

FCI-Standard 2002-09-20; tyska

SKKs Standardkommitté 2005-02-10

LEONBERGER

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
LEONBERGER

Ursprungsland/ hemland:	Tyskland
Användningsområde:	Vakt-, sällskaps- och familjehund
FCI-Klassifikation:	Grupp 2, sektion 2.2
Bakgrund/ändamål:	<p>Mot slutet av 1830- och början av 1840-talen korsade Heinrich Essig, rådman i Leonberg utanför Stuttgart, en svar/vit newfoundlandstik med en s. k. "barry-hane" från klosterhärbärgets Grosser Sankt Bernhard. Senare användes även en pyreneisk bergshund. Resultatet blev mycket stora hundar med övervägande lång, vit päls. Essigs mål var att få fram en lejonliknande hund. Lejonet är det djur som finns i staden Leonbergs stadsvapen. De första hundar som verkligen kallades för leonberger föddes år 1846. Dessa hundar förenade i sig de främsta egenskaperna hos de raser de härstammade från. Redan en kort tid därefter kom många av dessa hundar från Leonberg att säljas över hela världen som statussymboler. Mot slutet av 1800-talet hölls rasen i Baden-Württemberg företrädesvis som gårdshund. Dess vakt- och dragegenskaper var mycket uppskattade. Under båda världskrigen och i efterkrigstidens nödår minskade antalet avelsdjur dramatiskt.</p> <p>Idag är leonberger en utmärkt familjehund, som uppfyller alla krav dagens moderna liv kan ställa på den.</p>
Helhetsintryck:	<p>I enlighet med sitt ursprungliga användningsområde skall leonberger vara en mycket stor, kraftig och muskulös men samtidigt elegant hund. Rasen kännetecknas av en harmonisk kroppsbyggnad och ett självmedvetet och lugnt men samtidigt livligt sätt. I synnerhet hanhunden skall vara imponerande och kraftfull.</p>
Viktiga måttförhållanden:	<p>Mankhöjd/kroppslängd: 9:10 Bröstdjupet skall motsvara ca 50 % av mankhöjden.</p>
Uppförande/karaktär:	<p>Som familjehund under dagens boende- och levnadsförhållanden skall leonberger vara en trevlig kamrat, som utan problem kan tas med överallt och som utmärker sig genom utpräglad vänlighet. Rasen skall varken vara skygg eller aggressiv. Som sällskapshund</p>

skall rasen vara en behaglig, följsam och orädd följeslagare i alla situationer.

Till de karaktärsegenskaper som krävs hör framför allt:

- Själsäkerhet och suverän oberördhet
- Måttligt temperament (har även leklust)
- Beredvillighet att underordna sig.
- God inlärningsförmåga och uppmärksamhet
- Opåverkad av ljud

Huvud:

Huvudet skall som helhet vara mer djupt än brett och snarare långsträckt än kompakt. Förhållandet skall vara ca 1:1 mellan nosparti och skalle. Huden på huvudet skall genomgående vara stram, utan pannrynkor.

Skallparti

I profil och framifrån sett skall skallen vara föga välvd. Skallens grovlek skall vara i proportion till kropp och extremiteter; den får dock inte vara tung. Bredden vid skallens bakre del skall inte vara påtagligt större än vid ögonen.

Stop

Stopet skall vara tydligt markerat men måttligt sluttande.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti

Nospartiet skall vara ganska långt. Det skall inte vara spetsigt. Nosryggen skall vara jämbred. Den skall inte vara konkav utan hellre lätt välvd (s. k. ramsnos).

Läppar

Läpparna skall vara åtliggande och svarta med slutna mungipor.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga med ett perfekt, regelbundet och fulltaligt saxbett. (Avsaknad av M3 tolereras.) Tångbett är tillåtet. Det skall inte finnas någon "insnörning" i underkäken vid hörntänderna.

Kinder

Kinderna skall endast vara svagt markerade.

Ögon

Ögonen skall vara ljus- till mörkbruna, ju mörkare desto bättre. De skall vara medelstora och ovala. De skall varken vara djupt liggande eller utstående. De skall inte heller vara för tätt eller för brett placerade. Ögonkanterna skall sluta väl an och bindhinnorna skall inte synas. Ögonvitorna (den synliga delen av senhinnorna) skall inte vara rödfärgade.

Öron

Öronen skall vara ansatta högt men inte för långt bak. De skall vara hängande, medelstora, åtliggande och fylliga.

Hals:	Halsen skall mjukt övergå i manken. Halsen skall hellre vara lång än kort. Den får inte ha lös hud eller hakpåse.
Kropp:	
Manke	Manken skall vara markerad, i synnerhet hos hanhunden.
Rygg	Ryggen skall vara stram, plan och bred.
Ländparti	Länden skall vara bred, kraftig och välmusklad.
Kors	Korset skall vara brett, sluttande, ganska långt och mjukt avrundat med en flytande övergång i svansansättningen. Hunden får absolut inte vara överbyggd.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred, djup och nå minst till armbågen. Den skall inte vara tunnformad utan snarare oval.
Underlinje	Buken skall endast vara lätt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara rikligt behårad. I stående skall svansen hänga rakt ner. I rörelse skall den endast vara lätt uppåtböjd och helst inte bäras över rygglinjen.
Extremiteter:	Extremiteterna skall vara mycket kraftiga, i synnerhet hos hanhunden.
Framställ:	Frambenen skall vara raka. De skall vara parallellt ställda, inte marktränga.
Skulderblad/ överarm	Skulderbladen och överarmarna skall vara långa och tillbakalagda. Vinkeln dem emellan skall inte vara alltför trubbig. De skall vara väl musklade.
Armbåge	Armbågarna skall vara tätt åtliggande.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara kraftiga och fasta. Framifrån sett skall de vara raka och från sidan sett nästan lodräta.
Framtassar	Framtassarna skall peka rakt fram (de får varken vara inåt- eller utåtvridna). De skall vara rundade och väl slutna med väl välvda tår och svarta trampdynor.
Bakställ:	Bakbenen skall bakifrån sett inte vara för tätt ställda utan parallella. Hasor och tassar får varken vara inåt- eller utåtvridna.

Lår	Låren skall vara ganska långa, snedställda och försedda med kraftig muskulatur.
Knäled	Lår och underben skall bilda en tydlig vinkel.
Has	Hasorna skall vara kraftiga. Vinkeln mellan underben och mellan- fot skall vara tydlig.
Baktassar	Baktassarna skall vara framåtriktade. De skall vara något avlånga, med välvda tår och svarta trampdynor.
Rörelser:	Rörelserna skall vara vägvinnande, långsträckta och regelbundna i alla gångarter, med god steglängd fram och gott påskjut bak. Benen skall föras på en rak linje i skritt och trav, såväl framifrån som bakifrån sedda.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara medelmjuk till grov, lång och riklig, ätliggande och får aldrig dela sig. Trots en tät underull skall man kunna ana kroppens konturer. Pälsen skall vara rak men lätt vågig päls är dock också tillåten. På hals och bröst skall, i synnerhet hos hanhundar, pälsen bilda en man. Frambenen skall vara försedda med fanor och det skall finnas ordentliga byxor på bakbenens baksida.
Färg	Lejongul, röd, rödbrun; även sandfärgad (blekt gul, cremefärgad) och alla kombinationer därav, dock alltid med svart mask. Svarta hårspetsar är tillåtet. Hundens grundfärg får dock inte verka svart. Ljusare nyanser i grundfärgen får förekomma i pälsen på svansens undersida, halskräset samt behängen på fram- och bakben, men får inte vara så avvikande att de stör harmonin med pälsens grund- färg. En liten vit bröstfläck eller smal strimma på bröstet tolereras, liksom vita hårstrån på tårna.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Hanhundar: 72 - 80 cm, idealhöjd 76 cm Tikar: 65 - 75 cm, idealhöjd 70 cm
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhål- lande till graden av avvikelse.

Diskvalificerande fel:

- skygga och aggressiva hundar
- svåra anatomiska fel (t. ex. stark kohasighet, markerad karp rygg, påtaglig svankrygg, extremt utåtvidna framtassar, helt otillfredsställande vinklar i skuldra, armbåge, knä eller has)
- brun nostryffel
- kraftig pigmentförlust på läpparna
- tandbortfall (undantaget avsaknad av M3), överbett och underbett, andra bettfel
- ögon utan något brunt
- entropion, ektropion
- kraftigt ringlad svans; alltför högt ringlad svans
- bruna trampdynor
- päls som är lockig eller krullig
- felfärgade hundar (brun med brun nostryffel och bruna trampdynor, black & tan, svart, silverfärgad, viltfärgad)
- total avsaknad av svart mask
- alltför stora inslag av vitt i pälsfärgen (på tårna upp över på mellanhanden, bröstfläck som är större än en hand, vitt på andra ställen)

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION